

CHIMPELUL

UN ESEMPLAR

Acastă foiă ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiul Român No. 9—11; éru prin districte pe la corespondinții sê sê prin postă, trâmîndu și prețulu.

50 BANI.

PREȚUL AONAMENTULUI

P anū pentru capitală	24 lei nou
Pe jumătate anū	12 —
Pentru districte pe anū	27 —
Pe 6 lune	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : M. Alesandrescu.

Tôte abonamentele pe unū anū, începute cu No. 26 din 18 Iuliū 1871 și cele pe 6 luni, începute cu No. 1 din 18 Ianuariū 1872, espirū cu No. 26 din Augustū viitorū.

Prin urmare, comunicându acestū comunicatū comunicațiilor nostri abonați, îi rugămū să se grăbescă a 'și renoi abonamentulū, spre a nu fi lipsiți de pâinea sufletescă tocmai cândū le-o fi lumea mai dragă, căci cu No. 27 li se suspendă trâmîtirea foilorū.

Mai rugămū și de astă dată pe datornicii nostri să nu ne facă opoziție guvernamentale, ci să se grăbescă a se achita de noi.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulū proțpîtu alū CHIMPELUI.

BERLIN, 9 Augustū. — Pentru 'ntâlnirea împăraților Wilhelm, Alesandru și Frantz Iosif se pregătesce unū mare umbrarū. Ministrulū instrucțiunii recrutează 1000 de cimpori și 30 de cobzari. Douē vagōne cu butōie de bere au sositū deja. Cărnățările au primitū ordine se facă 15,000 de vūrsti.

ROMA, 10 Augustū. — Papa a muritū, dērū totū mai trăiesce. Astă nōptese gice că 'i-a 'finutū lumânarea, cândū a auțitū despre 'nvingerea liberalilor în alegeri.

STAMBULU, 10 Augustū. — Ministrii se schimbă ca maselele cele găunose. Astăgi cade din nou cabinetulū formatū ieri: feciorulū lui Nastratin Hoge a are șianse d'a fi numitū mare vizirū.

REVISTA MOFTOLOAGA

Bucuresci, 29 Zăduffff! 1872.

Dămū locū mai la vale raportulū lui Aga către vorniculū nedormitū, și adreselorū primăriei și prefecturii poliției către parchetū, pri-vitōre la firniela 'ntēplată 'n localulū ca-sarmei sergenților de orașū.

Aceptămū cu nerăbdare se vedemū și ra-portulū membrilorū bātuți de Agă, spre a ne

putē forma convingerea — din nesce acte atātū de seriose — despre gravitatea ce-a avutū conflictulū.

D'astă dată ne oprim a mai face și noi comentariile nostre seriose asupra lorū, căci suntū atātū de clare, în cātū vorbescū fără gură prin ele. ensele.

Ne grăbimū dērū a 'nregistra unū altū actū, a căruī serioșitate n'ar lăsa să dōrmă pe ēnsuși Don Chișot, cândū acestū vestitū eroū și cavalerū arū vedē că aghiotantulū lui Liders l'a lăsatū cu totulū în urmă.

Înțelege orī cine că e vorba de ducele de la Constangalia și Bolgrad, de eroulū din Craiova, de celebrulū și onestulū vinărarū Fruier'a-secū.

Scie totă lumea cum acelū idealū alū cavalierismulū se bătea cu morile de vântū, cu gigantii imaginari și chiarū cu elementele naturii. Ei bine, vinărarulū nostru l'a 'ntrecutū cu totulū, căci Don Chișot nu era ministru și nu 'nvingea rescōlele gardelorū cetățenesci, pe cândū Fluier'a-secu e și ministru și 'nvinse și rebeliunea de la Craiova.

Câte fericiri, cate transporturi n'o fi simțitū d-lui, cândū inhăță steagulū gardei și 'lū dete regimentulū de liniă, dērū și câte nădușeli nu 'lū trecuse pēnē să 'lū vedă asicuratū la ca-sarmă.

Căci ce e dreptū, Quinesu se făcuse Chinezū: nu vrea să scie la 'nceputū nici de ordinele nici de presința ministrulū, ci — țoropoc Vlădano! — lipise pe ulițe uă proclamația ca cetățenii să nu dea pușcōcele.

Vinărarulū, voinicosū dērū fricosū, o sfecli: mări jupāne primarū astāmpără-te, mări aduți aminte c'amū mai făcutū eu uă posnă 'n Craiova la 1861, mări ascultă de porunca mea!

Primarulū nu! Nu vrea să se dea nici mortū nici tăiatū. Atunci vinărarulū ceru lui Vodă — prin telegrafū — ceru lui Vodă din virtulū Sinaiei disolvarea gardei, éru pe daltă partē, ca să fiā mai sicurū, strinse totā dorobāntimea și totā oștirea de prin prejurū.

Mare vitejiā!

Disolvarea 'n posunarū, dērū frica totū pă-zia pepenii!

Ce era să mai dīcă atunci jupānulū primarū? Ce era să mai dīcă și ce să mai facă? Eca s'o 'ntōrcă pe foia ailaltă și să ordone predarea armelorū, cum și făcu.

Atunci gloriosulū vinărarū, vedēndū că jupānulū primarū a risū de mutra dūmisale, ilū destitui prin 'nvoirea vorniculū nedormitū și adăugā la trofeiele sēle strălucite ș'aceste insig-nie pline de splendōre.

Ei! Acum să veți comediā! Don Chișot nu se mulțamia numai să se bată cu morile de vântū, ci să mai spuie și Dulcineiei, în declarațiunī infocate și pline de iubire, isbāndile și gloriele sēle.

Vinărarulū nostru nici în acēsta nu se lāsă mai pe josū de eroulū de la Mancha!

Printr'ūă proclāmăciune publicată în Min-țitorulū oficiale de adi, d-lui esprimă inal-tele sēle mulțamiri șefilorū diferitelorū cor-puri de armată, care i s'au părutū că vorū fi gata la unū nou 3 Augustū sēu la uă nouă Constangaliā, să 'lū facā nemuritorū și să 'i asicure laurii cu care 'i place să se 'npopoteze.

Pișicherū a mai eșitū aghiotantulū lui Liders, vinărarulū nostru cu pricina!

Disolvarea, desarmarea gardei și mazilirea chinezulū nu'lū împăcase: vru cu ori-ce prețū să mai bage în torōpă, să mai amestece în buclucū și pe bieții șefi de corpurī din Olte-nia, și încă cu ce serioșitate, cu ce emfasis, cu patriotismū.

Cândă a scrisă acelă ordină de di, negreșit că vinărarului stătuse celă puțin uă di pe gânduri: își amintise vitejiele sele din Craiova de la anulă 1861, eroismulă dela Constangalia, energia și intensismulă seă de la 3 Augustă, meritele și laudele ce și-a atrasă cu lagărele de la Băicoiu și Floresci, cu gheșeful țărșiloră de corturi, cu furniturile Godillot, cu aducerea fasolei în cutii de la Paris pentru armată, ș'acumă mai de curëndă cu samsarlicurile ovreiesci pentru cisme de carton, pentru ranite, îmbrăcăminte ș'alte sfeteriseli oneste și neimputabile, după mărturia unui credinciosă ală seă de la ministeră.

Tabloulă atătoră fapte mari se estindea ca ună paradisă strălucitoră dinaintea ochiloră seă: mintea i era furată, consciința n' aventuri către visulă nemuririi, posunarulă deschisă către pungile ovreiesci și anima plină de valuri de bucuriă, pentru noile decorații de care se făcea vrednică. Atunci, c'ua mână tremurată de emoțiune, sgirliă acea proclamațiune, care e demnă de admirațiunea lumii.

Citiți-o, necredinciosiloră, citiți-o n' Mișitorulă de adă, ș'apoi luați în mână și laudele unchiăsiului de la Trompeta, și vedeți cu cine aveți aface, de ce omă v'ăți învrednicit, nemerniciloră, s'aveți în fruntea bucateloră.

Așia deră, înregistrândă toate aceste eroismuri, dicemă și d'astă dată preseă opozițiunii să tacă draculă din gură, că ne-a luată auzulă cu cricile sele seriöse și de mai multe ori glumețe. Asculte mai bine pe moș-négulă de la Trompeta Carpaciloră. căci vinărarulă nostru are să armeze țera din crescelă pene n' virfulă capului, în cătă cu ea o să dămă afară nu numai pe Jidani, din țera, deră chiară și pe Bismark din jimbă ce ocupă la Berlin,

Eră tu, răposate Don Chișot, deca uă fatală ideă ți-ără turmenta capulă deja putredă ca să te scolă, să nviezi, să te inarmezi și să provoci la duelă pe emululă teă de la noi, spre a vedă universulă care din două e mai bravă, apoi te rugămă să ți pui poftă în cuiă, căci tu făceai declarațiuni amoröse, pe cândă elă scie să aibă și apucături cuziste.

Și mai se miră lumea de celă iubescă unchiăsiulă de la Trompeta??

COMUNICATU

ÎN CESTIUNEA CONFLICTULUI DINTRE PRIMĂRIĂ ȘI AGĂ.

Pentru că multe diare
Aū vorbită fără respectă
De țărșială luată
De membrii de la prefectă,
Se publică mai la vale
Raportulă ce s'a primită
De la Agaua Hioty
Care o a săvîrșită.

Raportulă agiei capitalei către ministrulă din năuntru.

Domnule ministre,

Directorulă prefecturii, intr'ua di, la primărie Avëndă nesce trebuințe pe care densusulă le scie, Racote și Rade-totulă, îndată ce l'au vëndut, li declară c'acolo denunțări s'ară fi făcută. Că abuzuri se comite cu plata de la sergenți, Declaraire imprudentă, căci nu erău competenți,

Directorulă le respunse să poltască la agie. Să se ntelégă cu mine, să mi-le denunțe mie, Si, cândă m'ă seusesă aceste, trimesei ună ampoiătu. Să i rōge a m'ă spune ndată ori-ce li s'a denunțat. Vbia plecă ampoiătu și îndată primii scire. Că dumneloră și venise să facă descoperire. La casarma sergențescă, fără a mē anunța, Intimidândă sergențimea ce acolo se afla. Cum auți de acēsta, îndată mē transportă. Cu directorulă Muratulu, și, la casarmă află. Pe indiviții Rac-côte, Rade-totu și Miulețu. Că să m'ă arētă importanța și să nu le pară glumețu, Dedei afară sergenții ce acolo se află. Si cu dumneloră la cērtă incepu că să mē iaă, Intrebându: cum se pōte, de unde s'au arogat. Dreptulă d'a călca casarma făr'a-mē fi anunțat, Ba chiară n'cepēndă ancheta fără ca să aibă dreptă? Si, dicēndu-le aceste, îi și inhățai de pieptă.

Atuncia își iēu căciula și, cu cōda n'tre picioră, Speriați c'o să mănānce papară cam simțitoră, Se deteră josă pe scară vōindă să plece fugari. Domni de la primărie, locțiitori de primari.

Miulețu, mergēndă la urmă și eū aprōpe de elă, Ilă pută ghiontă bine, și la toți făceamă la felă. De n'o rupeau mai nainte tiutiuca la sănētōsa. Ca și fostulă Vodă-Cuza, cândă fugi la Rușinōsa.

Acēstă împrejurare la parchetă amă denunțată. Rugāndu-lă se iea mēsură pentru ōmenii din sfată, Să cerceteze de tōte și să constate nimică, Conformă bunei cuvințe către ună sinceră amică. Ba i'amă poftită și la mēsa, naintare le-amă promisă. Intocmai precumă aldată ună **oare-cine** mi-a disă. Faptulă, domnule ministre, dumnēvōstră l'ăți aflată. E vorba că vro trei sute de sergenți n'au esistat. De și bană se luău ghiță și se băga n' posunară.

De ce ēnsē domnii membrii de mine nu aū habară? De ce nu mi-aū dată de veste, de ce nu s'au ploconit. Inainte d'a se duce la loculă mē susă numit? Negreșit, vōiaū să facă călcare neasceptată. Să descopere hoția. Ensē de! De astă dată Aveamă poftă să m'anunțe, ca din vreme s'o ascundă. Căci în mintea-le prē mare nu puteamă eū să pētrundă. Lipsa de delicatete vē spuiă dreptă că m'a aprinsă. Si bătaia ce măncară declară c'a fostă într'adinsă, Căci aveam un vechiū parapon, și vream se'l vēd achitat. De ore ce Chipiliu a și fostă afară dată, Elă mână mea cea mai drēptă, elă cu care i-amă a lesă, Elă, puterea capitalei, d'alū ordinii interesă.

Admită că se fură banii. Vina nu este a mea, Ci ēnsuși a primăriei, după cāte vēți afla. Eū i-amă dată lui Rade-totulă sarcina de a plăti Bani la sergenți de stradă, dicēndu-i a'i ocroti, A'i observa de aprōpe după ună tablōă formată. Cu numele fiă-căruī sergenți ce n'a esistat. Așia deră, deca se fură, dumnēlui a fostă părtașu. Ei bine, se spune asta d'unū pricepută căusașu?

Eū le-amă declarată în față c'afară de dumnēta, Da-ți-ără domnulă somnă, odihnă și ori ce vēi cugata, Nimeni nu pōte să calce în casarmă nepoftit. Fără a mea învoire. Vē rogă deră să i vestiți. Că, de și plătescū lefēua sergenților de orași, Nu potă să intre n' casarmă și nicăiri undevași. Nu le potă dice că dēnsii le suntă sefi superiori, Căci acēsta e în stare să stīgă de mi de ori. Frica ce aū către mine, către ai loră ofșeri, Singurii n' dreptă a le face muștrare și privegheri.

Deră, fiindă că pēnē astăgi treburile amă sfirșită, Ș'amă înlocuită sergenții ce se dice c'au lipsit, Deca vreți puteți trāmite ori-ce membru comunală, Afară de buclucași ce voră se mē dea de mală, Să asiste la ancheta ce pe dată s'a n'cepută. La prefectură la mine, eră nu la loculă sciută.

Pe sergenții care faptulă sfatului l'au denunțat. Vasicură că numa ndată amă pusă de i-a regulat. Pōte să i cate ori-cine că peste ei nu va da: De pe astă pământă cu sōre i-amă sciută espedia!

Raportāndu-vē n'templarea, după șirulă ce-a luată. Vē rogă se luați mēsură în contra acestui sfat. Raportulă meă, în etenso, în Ghimpele lă publicăți, Eeară primăria de astăgi pe dată s'o disolvăți. Priimiți etc.

Prefectă HIOTY.

ADRESA AGIEI CAPITALEI CATRE DOMNUL PARCHET

Domnule cu capă mai mare dintre căți suntă la parchetă. Si carii de zurbaliciuri aveți mare berechetă, Din svonă ați audită pōte ce buclucă s'a întēplată. La casarma sergențimii între mine și n'tre sfat. Racôte și Rade-totulă, insoțiți de Miulețu, Veniră și, fără voie, ba cu tonă forte semețu, Vōiră să dovedescă nesce furturi și hoții. Care li se denunțase de foști sergenți papugii. Ce-am făcută cu a loră mutră, asta o sciți numai ei: Destulă c'au fugit de frică, imblānđiți ca nesce miei. Acuma vē rogă că, anchetă la prefectura porniți. Si ori-ce felă de hoția grabnică să cocolosiți. Ne cunōscemă și stāmă bine: amicia dintre noi. Cređă că dōr va fi în stare să m'ajute la nevoi. Prin urmare, luāndă scire de raportulă ce-amă făcută Ministrulă de interne, și pe care l'ăți vëndut, Bine-vōiți a procede faptele a constata și ndată, formāndă dosarulă, să le faceți mușlama. Priimiți, etc.

Prefectă, Hioty.

ADRESA SFATULUI ORAȘENESC CATRE DOMNUL PARCHET

Domnule primă procuroră, prin acēsta naintămă. Denunțările făcute sfatului ce regulămă. Din ele vedeți prē bine, apriat și lāmurit, Că, cu sergenții de strade, mari hoții s'au săvîrșit. Ne duserămă la casarmă ca să le descoperim, Cândă d'ua dată, fără veste, cu Aga ne pomēnimă, Iea pe Miulețu la palme, la pumni și la imbrānceli, Pe noi ne n'jură grecesce și ne dă prin tārăceli, Ne n'ghioldesce pe la spate—pumni ni se pare c'au fost, Căci de frică o tulirāmă, lāsāndă trēba fără rost! — Ce-amă pătită ne e rușine în vileagă să declarămă. Destulă că avemă motive pe elă să ne supărāmă, Deca n'o veni cu bine, să ne rōge delicată să facemă împăcaciune pentru rațiuni de stată. De ordine nu e vorba, căci ea s'a desordonat: Chipiliu i dată afară din slujba seă de la sfat, Ș'acēsta este pricina pentru ce ne-a pāmuită. Procedeți deră la anchetă și lucrulă descoperit. Naintați lă primăriei, mēsură din nouă se luāmă. Ca sergenților lefēua d'aici n' colo să n'cetāmă. Priimiți etc.

Țiitori de locă ai primarului,

C. Racotă, N. Rădulēnu

MASIME CONSTITUTIONALE

«Constituțiunea moft! Legile mofturi! Justiția moft! Instrucțiunile țerei și drepturile cetățenilor mofturi! Gheșefurile: étă singruulă adevēră. Adă vițelulă de aură e zeulă dominate». (Manolache Costache Iepurēnu: Confesiuni ale unui omă politică).

«Găgăuția trebuie să ție locă de merită, mișelia de virtute». (Ena-che Văcărescu. Despre cunoscința de sine, operă încă ne scrisă, deră cugetată!).

«Cu minciuna boerească, ascundă hoția nemțescă». (Teodoră Văcărescu: memoriū ne publicat: asupra raportului seă în afacerea Strusberg.)

«Jupōie și slăpinesce». (Vasilache Hioty: Reminiscențele unui prefectă de poliție).

«Bate și vei reuși,
«Torturază și vei descoperi,
«Fură și te vei înavuți,
«Omórá și te vei mări!»

(Alesandru Zissu: Fragmente din testamentul unui căliu).

«Cine nu se pricepe, tace!»

(Vogorides: Cugetări de emancipațiune, din scrierile unui nevîrnicu, operă ce autorele nu scie să serie!)

«Scurtă la trup și scurtă la minte!»

(Iacovache: Mărturie personale).

«Clopotă clopoței, dovieacă doviecei!»

(Beizadea Dumitru Ghica: Inspirațiunile unui Președinte ală Camerei.)

DE PRIN LUME.

Femeia unui învățat imputa mereu bărbatului său că și petrece timpul numai cu citirea, fără a se gândi cătuși de puțin și la densa.

— Ași vrea se fiu uă carte, îi dise ea, c'atunci celă puțin ți-ai aduce aminte și de mine din când în când.

— Ce bine ar fi! ba încă să fi un calendar, căci... calendarele se schimbă pe fiă-care an!

— Tătișorule, să fi econom, sfătuia un bătrân pe fiu-său pe care-lu trâmitea 'n străinătate să se facă burduf de carte.

— Pré bine, tată! răspuse fiul sărutându-i mâna.

Băiatul plecă, ajuns 'n străinătate și, ca un fiu ascultător, începu să se informeze prin târgu despre prețul lucrurilor de măn-care.

— Cum se vinde vaca p'aici?—întrebă p'un măcelar.

— Cam cu câte 15 galbeni, i-se răspuse.

— Déră potranichia?

— O poți lua și cu 2 sfanți.

— Aide, își dise 'n sine ténérul: trebuie s'ascultă pe tata și să facă economie. Nu voi mănca prin urmare de cătu numai friptură de potranichie!

Mai acum căți-va ani, pe când Bucureștii n'aveau frică de băte, éta ce bine se talmăcia sfânta Evanghelie:

Un cetățen evlavios fu oprit pe podul gârlei din Tabaci d'un soldat beat, care... nici-una, nici-două plici uă palmă. Credincios sfintei Evanghelii, bunul și pacinicul cetățean întorse și cel altă obraz, pe care soldatul îi mai lipi șaltă palmă.

Atunci omul nostru, care era puternic și mare, luă de guler pe bețiv și, dintr'ua smăcitură, îl și aruncă în Dâmbovița.

— «Sfânta Evanghelie, dise densusul fără să se sinchisească, poruncesce ca, deca aprópele tei ți dă uă palmă, să'i întorci și cel altă obraz; déră nu poruncesce ca după-acea-a să rabdi în pele și să nu'i faci nimic!»

(Sarsailă).

GHIMPIADE.

Intr'ua stradă nu tocmai urită și la pozițiune nefavorabile, esiste uă ténără familie 'n care discordia și neînțelegerea nu pôte pune piciorul cu nici un preț.

Puteți să vă 'nchipuiți acesta după cele următoare:

Uă amică 'ntreba pe ténără pentru ce se certă totu-dé-una cu bărbatului său?

— Eă! dise aspida, eu se mă certă cu densusul, când, din contra, nu voi de cătu ceia-ce vrea și el!

— Cum așa?

— Negreșit. El vrea se fie slăpănu, nu 'i așa? Ei bine, și eu totu asta voi!

Déca coconita nu 'și va lăsa reul obicei, care, din frumusețe cum e—căci frumose 'n puterea cuvântului e anevoc să găsim multe—o face urită foc! deca nu și 'lu va lăsa, îi promitem că 'i vom spune atât locuința, cât și numele.

Două negustorași se 'ntâlniră într'una din aceste zile pe stradă.

— Ce căldură, nenisorule!

— E! asta nu e nimic pe lângă cea-a ce e la mine.

— Adicăte cum?

— Inchipuesce-ți, frățiore, că 'ntr'una din aceste zile femeia mea lăsase uă bucată de carne proaspătă în cuhnie. Ei bine! când a intrat...

— Carnea era friptă?

— Nu numai friptă, dér căldura fusese așa de puternică, în cătu făcuse și morcovi împrejur.

In numărul 88, de la 23 Iuliu (4 August) al Poporului, d. N. Basarabescu, în revista acelu diară, scrisă și subscrisă de d-sea, în colona I, între altele dice:

«Inchipuiți-vă un june cu trăsuri fice cele mai frumose, cu spirit natural, déră ignorant și minată în tot organismul său «printr'ua vietă în deboșuri, și ne vom recunoște pe noi într'ensul!»

Felicităm pe d. N. Basarabescu că e atât de sincer, în cătu se ne spuie că, de și are trăsuri fice frumoase și spirit natural, ensă e ignorant și minată de deboșuri. A se cunoște pe cine ensuși e totu ce pôte fi mai greu d. Basarabescu cu toate astea se cunoște pe sine ensuși! Unchiașule de la Trompeta păcat c'ăi perdut giuvaerul!

ANTONU PANU

CANTATORULU BEȚIEI

PARTEA I.

Când văd vinul roșior,
Galben ori cum profior,
Ochii mi se nveselesc,
Cu dragoste îl privesc.
Inima mi saltă în sus
Bucurându-se ne spus,
Și, la gustul când gândesc,
Balele mi se pornesc
De poftă bețului
Și de dorul suptului.

Bețivii se nveselesc
Vinișioru bun când găsesc:
La bețură încep
Și 'nchină cum se pricep.
Atuncia mințile lor,
Esind, din capete sbor;
Limbele li se întind,
Corajuri la vorbe prind,
Verdi și uscate vorbesc:
Fel de fel holborosesc.

De vin când se amețesc,
Li veți că se pocăiesc:
Doi-trei într'un loc se strâng
Și păcatele își plâng,
Unul altu se jelesc,
Spun, se ispoveduiesc,
Taina afară și scot,
Iși dau animă și tot.

Vinul intrându-le 'n cap,
Mințile es, căci nu 'ncap,
Că 'n cărcium când se adun,
Tote tainele și spun
Aflându-se într'acești
Din cetele muieresci,
Fiind la fiire ușori,
Molatici, la minți slăbiori

Bețivii atunci ales,
Din cărcium pe drum când es,
Se laudă, se fălesc,
Cu coraj mare vorbesc.
Atunci cine va putea
În potrivă să le stea?
Că îl fac de ris pe loc
Și de bătaie de joc.

PARTEA II.

Un, când sunt forte beți,
Aș artaguri, sunt semeți,
Se certă, se gळेvesc,
Injură, strigă, rănesc
Paharele asvêrind
Și clondirile trântind:
Cu ciomagile se bat,
Da ca orbii unu 'ntr'alt.

Bețivii cu mezelic
Paharul mai des ridic
Dând din mână în mână pe rând
Unul altuia implend,
Și-l scurg totu pene 'ntr'un pic
De la mare pen'la mic
D'ua potrivă toți urmând
Și frumșel închinând.

Un bețiv l'adunări
Cu poftă și cu 'ndemnări
De bea ceva multcel,
Prisosind vr'un pahar-lu,
Îl vêsă din gură totu
C'ă-l suferi nu mai pot,
Fiind forte nevoiași
Și de ris între fruntași.

Bețivii cei mai aleși
Cum au fost mai de multu deși,
După cum ne povestesc,
Acum nu se pré găsesc;
Rar veți unu 'n dou-deci,
Abia, abia din trei-deci:
Vinurile, scumpe multu,
N'au trece ca mai-de-multu.

(Va urma).

După ce au înjunghiat-o și au îmbrâncit-o 'n prăpastie, nemuritoare Franciă și vedu lanțurile rupte de partita lui Gambetta. apărută de lupii monarhiști, și triumfătoare prin capitalurile întregii lumi.
Dumnezeu proteje poporele!